

NOGUERASBLANCHARD

Joan Brossa

*Creus tu que si no m'agradés
hi podria estar com hiestic
i escriure com escric?*

Madrid

Set 8 - Nov 12, 2022

L'obra de Joan Brossa no hauria de necessitar presentació ni introducció. Poeta llibertari, crític, desafiador, ha estat productor d'una obra que transcendeix tota classificació. Un cop rere l'altre en llibres, exposicions i obres escèniques, les seves peces han disparat precises a la consciència de l'espectador, mentre crítics i comissaris sovint han passat de puntetes sobre la transcendència del missatge. Com diu Victoria Combalía, "posem aigua al vi i el releguem (...) a una sort de llimbs poètics". Brossa, el poeta "en el més ampli sentit de la paraula". Brossa, l'il·lusionista. Brossa el personatge. Res no el defineix realment.

Una cosa que Joan Brossa va deixar ben clara fou que tenia un fort esperit crític, i que aquest regia la seva ètica i les seves maneres. Això va ser així des dels seus inicis i així es percep en els escrits per a Dau al Set, en les seves radicals creacions escèniques i en els objectes que va crear a partir dels anys setanta. En les seves pròpies paraules, "si no pogués escriure, en moments d'eufòria seria guerriller, en els de passivitat prestidigitador. Ser poeta inclou les dues coses".

Manuel Guerrero argumenta a Joan Brossa o la revolta poètica que l'obra de Brossa està entroncada en una cultura revolucionària associada a la tradició republicana i anarquista, i que manifesta la nostàlgia d'una infància feliç viscuda a la Catalunya republicana. Al mateix temps, mostra un enfrontament radical amb la cultura oficial del franquisme i la necessitat de trencar amb els temps foscos de la dictadura. Així, utopia i alienació constitueixen els oposats d'una obra dialèctica que vol arrelar-se en la realitat.

“Si no pogués escriure, als moments d’eufòria seria guerriller, als de passivitat prestidigitador. Ésser poeta inclou totes dues coses”. – Joan Brossa

Joan Brossa, 'Poema objecte' (1986)

Consulta aquí totes les obres de l'exposició

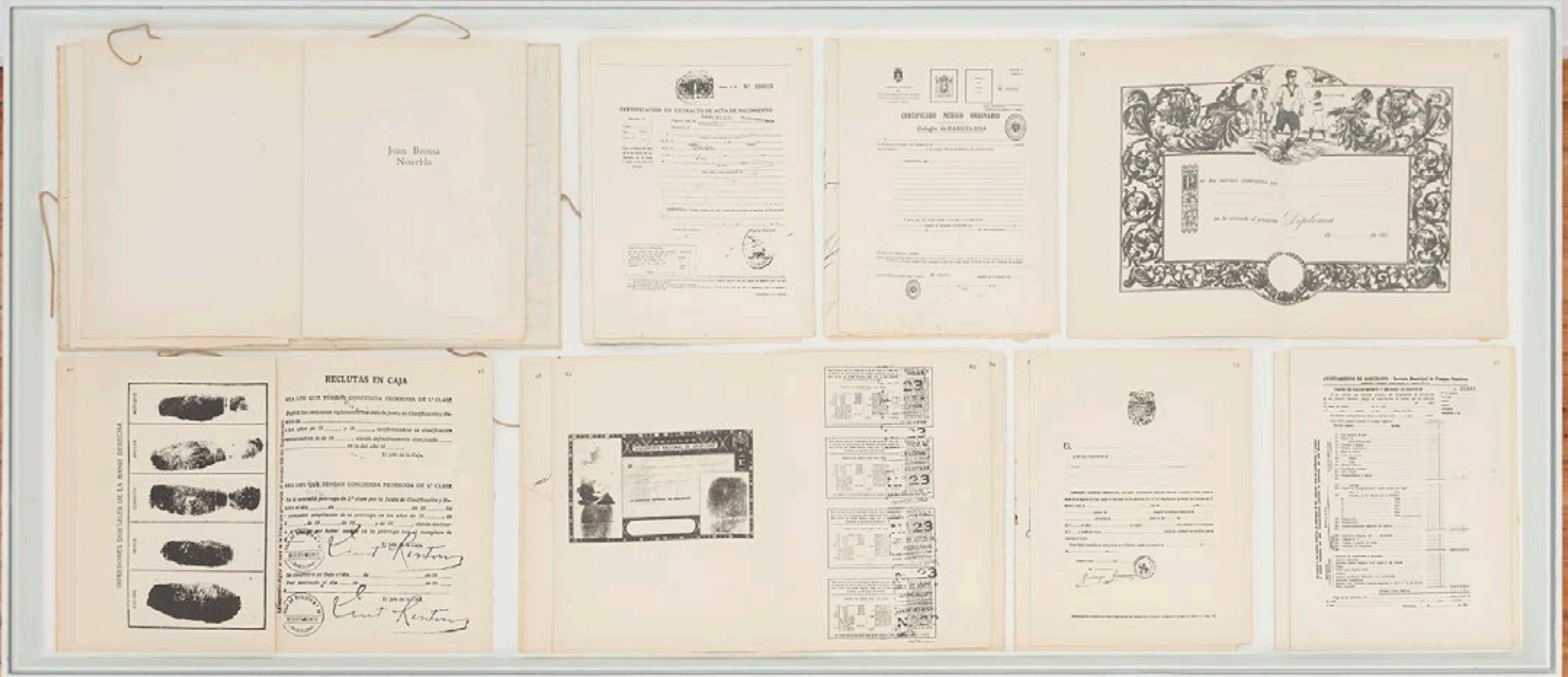
La selecció d'objectes que conformen aquesta presentació il·lustra aquest pensament revolucionari. Sense concessions ni missatges ocults, les peces es presenten en la seva diàfana plenitud, tal com van ser concebudes. Aquestes obres, presentades originalment a Alemanya, han romàs allí durant més de 30 anys, sent exposades puntualment en les grans retrospectives de Brossa. La pel·lícula de Pere Portabella *No compteu amb els dits* (1967), amb guió de Brossa, assumeix aquesta dualitat a través del llenguatge publicitari, com reflecteix la primera frase del film "derrotat..., però no vençut".

Joan Brossa' Feina de dissabte' (1986)

[Consulta aquí totes les obres de l'exposició](#)

Joan Brossa, Antoni Tàpies, 'Novel·la' (1965)

Consulta aquí totes les obres de l'exposició

Per a aprofundir en la complexitat creativa de Joan Brossa, la galeria ha convidat a activar l'exposició a Juf, un projecte de poesia dirigit per Beatriz Ortega Botas (Oviedo, 1990, comissària) i Leticia Ybarra (Madrid, 1991, escriptora i artista) que aborda la relació entre llenguatge, arts visuals i les seves dimensions polítiques i socials. A través de readings i performances dutes a terme per artistes i poetes internacionals, es realitzarà una aproximació a l'obra de Joan Brossa i a pràctiques contemporànies que orbiten entorn de qüestions com polítiques de representació, expansió del fet poètic o el renovat interès per la imaginació, la màgia o el surrealisme.

Més informació

Tarek Lakhrissi a l'esdeveniment de poesia

Joan Brossa (Barcelona, 1919-1998). Va començar la seva trajectòria durant els anys quaranta, de la mà de Josep Vicenç Foix, Joan Miró i Joan Prats. Va ser cofundador de les revistes *Algol* el 1947 i *Dau al Set* el 1948 i va col·laborar assíduament amb artistes. Malgrat desenvolupar una activitat intensa des dels seus inicis, no va ser fins a l'any 1970 quan va començar a ser conegut des del punt de vista literari gràcies a la publicació de 'Poesia rasa' i fins a 1986 en què es va inaugurar la primera exposició antològica a la Fundació Miró, 'Joan Brossa o les paraules són les coses.' A partir d'aquest moment el poeta es va imposar com una de les figures primordials de la literatura i art catalans contemporanis.

Aquesta exposició no hagués sigut possible sense la inestimable col·laboració Pere Portabella / Films 59, Andrea Tschechow, Fundació Joan Brossa, Galeria Joan Prats, Galeria Joan Gaspar.